

РЕШЕНИЕ

№ 30674

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 07.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6786** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 4953/8.5.2026 г., постановено по адм.д. № 11510/2025 г. на ВАС, с което е отменено решение № 26402/4.8.2025 г. на АССГ, постановено по адм.д. № 11303/2024 г. в частта, в „която е отхвърлена претенцията за обезщетение за неимуществени вреди“ и делото е и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания, че не е налице произнасяне „по същество“; въпреки мотива, че „тази претенция е частично основателна, като съдът не е обсъдил представените от ищеца доказателства по делото – нито поотделно, нито в тяхната съвкупност, за да извърши преценка кои от тях обуславят конкретен размер на обезщетение по справедливост и да определи този размер...“

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

При новото разглеждане на делото ищцата изложи твърдения, че е установено по делото причинените вреди по отношение на законите в страната и европейските такива, правото на личен и семеен живот и жилище, което ответникът се опитал да изझे, жилище (продадено ѝ от бившия съпруг), в което живеят повече от 20 години и което е платено. Не е съгласна с упражнените властнически правомощия на държавен орган и изземване по незаконен и груб начин на жилище, в което живеят със сина ѝ с диагноза и принадлежи към уязвима група. Преживените болки и страдания, по време на издаване на заповедта, това че ще бъдат изхвърлени

на улицата и това, че наблюдавали как съседен апартамент бил иззет с военна полиция. Представила две съдебни решения, с което министерството е осъдено да довърши процедурата по закупуване на жилището, моли да ги ценят в посочения в тях смисъл.

Ответникът Министерството на отбраната моли да се отхвърли искът за неимуществени вреди. Няма доказателства медицински документи за влошаване на здравословното състояние нито след издаване на заповедта, нито в по-късен период. Разпитаният свидетел е заинтересовано лице. По отношение заплащане на жилището, твърдението е, че не са платени 98 процента от цената му, жилището е било закупено с предварителен договор, който ищцата е пропуснала да защити по граждански ред. Не се доказали вредите да са точно от издадената заповед, тъй като в този период е водила друго дело с министерството за придобиване на имота по давност. Алтернативно, ако счита, че е завишен размер и прави възражение за прекомерност. Моли за решение по справедливост.

Софийска градска прокуратура изложи, че ако бъде прието, че искът е основателен, да се коригира размера му; счита, че не е доказан в пълния си размер.

Делото първоначално е образувано по искова молба, предявена от М. Ц. С. срещу Министерство на отбраната, с претенции за обезщетяване на неимуществените вреди, дефинирани в исковата молба, като: „неблагополучия по време на производството и състоянието ѝ по време на незаконните действия на МО“; издаването на Заповед № ЗС-350/14.12.2017 г. (отм.) довело до „настъпване на тежки вреди за ищеца С. и синът ѝ А. И., страдащ от параноидна шизофрения“; заживяла с непрекъснат страх, че ще я изгонят на улицата с болния ѝ син“; преживяла „изключително силни негативни емоции“, влошило се здравето ѝ – започнали да ѝ падат зъбите, страдала от безсъние и постоянно безпокойство; преживяла „голямо напрежение и тревожност, във връзка с производството по изземване на жилището“.

Ответникът МО, в отговора е направил изрично възражение за погасяване по давност, вкл. на тези за лихви, като предявени след изтичането на 5-годишния давностен срок по чл. 110 от Закона за задълженията и договорите.

Съдът прие като писмени доказателства представените и от двете страни писмени документи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като съобрази доводите на страните и доказателствата, приема следното.

От фактическа страна.

Със Заповед № ЗС-350/14.12.2017 г. министърът на МО е постановил изземване от М. Ц. С. на жилище имот, конкретно индивидуализиран; заповедта е отменена като незаконосъобразна с Решение № 3849/18.03.2019 г., по адм. дело № 965/2018 г. на ВАС

А. Б. И. е син на ищеца М. С., като с решение на ТЕЛК, издадено на 14.10.2024 г. за същия е призната диагноза „параноидна шизофрения“; предвид датата на касационното съдебно решение - Решение № 15564/15.11.2019 г. на 5-членен състав ВАС, по адм. дело № 6299/2019 г. следва да се приеме, че Заповед № ЗС-350/14.12.2017 г. на министъра на МО се счита за отменена именно на 15.11.2019 г.

Съдът е сезиран с иск за неимуществени вреди, в размер на 50 000 лева. Заповед № ЗС-350/14.12.2017 г. е индивидуалният административен акт, отменен като незаконосъобразен, от които се претендират вредите.

За да възникне правото на иск за обезщетение по този ред е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на следните предпоставки, които да са в съотношение на кумулативност, а именно: 1. административен акт, отменен по надлежния ред като незаконосъобразен (в случая – Заповед № ЗС-350/14.12.2017 г. на министъра на МО); 2. причинена вреда от незаконосъобразната заповед; 3. пряка и непосредствена причинна връзка

между незаконосъобразния акт и настъпила вреда.

Видно от мотивите на решението на ВАС следва да се направи извод, че производството по делото следва да продължи от етапа на определяне на размера на вредите. Това се установява и от отмененото решение на АССГ. Прието е, че искът би бил основателен, без да е определен размер на обезщетението.

На основание чл. 52 ЗЗД следва да се определят по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла на [чл. 52 ЗЗД](#) не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението.

Такива обстоятелства, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди по искове с пр. осн. [чл. 1, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ](#), са: личността на увредения, данните за предишни правонарушения, начина му на живот и обичайната среда, отражението върху личния, обществен и професионалния живот, разгласа и публичност, стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането на здравето е трайно, каква е медицинската прогноза за развитието на заболяването както и всички обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, преценявани с оглед конкретиката на случая. Във всички случаи на приложение на [чл. 52 ЗЗД](#), база при определяне на паричното обезщетение за причинени неимуществени вреди са стандартът на живот в страната и средностатистическите показатели за доходи по време на възникване на увреждането.

Показанията на А. И., в качеството на свидетел съдът преценява (чл. 172 ГПК) с оглед обстоятелството, че е син на ищеца С.. По отношение на същия, макар да е с диагноза „параноидна шизофрения“ свидетелски показания не са недопустими, предвид ограниченията по чл. 14, ал. 1 ГПК. За свидетеля не са налични по делото данни да е поставен под запрещение, респ. – да е недееспособен.

Свидетелят сочи, че ищцата е преживяла много тежко „тези проблеми“. Тя се затворила в себе си, била депресирана, постоянно плачела и била. Също така бил уронен и престижът ѝ пред съседите- като съседите взели да се държат по - лошо, коментирали ги като семейство. Майка му, която е с висше образование и е интелигентен човек, се ползвала с добро име в обществото. Тя била съдебен заседател.

Други доказателства за размера на обезщетението не са ангажирани. Същевременно при определяне на размера, освен описаните по-горе обстоятелства, както и обичайните вреди, които биха настъпили от процесния акт, следва да се имат предвид и стандартът на живот за периода, за който се претендират, както и практиката на съдилищата, приемаща обичайното обезщетение.

Ето защо настоящият състав намира, че справедливото обезщетение за процесния период би бил в размер на 5000 лв., като се присъди евровата им равностойност, а искът за разликата до пълния предявен размер следва да се отхвърли.

По разноските. Предвид основателността на иска следва да се присъдят разноските, претендирани от ищцата, а именно – за държавна такса от 5 евро и 25 евро – за преподписване на касационната жалба от адвокат.

Ръководен от горните мотиви и съображения, и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК, чл. 1 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА да заплати на М. Ц. С., ЕГН: [ЕГН] евровата равностойност на 5000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди от отменена като незаконосъобразна заповед № ЗС-350/14.12.2017 г. на министъра на отбраната като ОТХВЪРЛЯ

иска за разликата до пълния предявен размер от 50 000 лева.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА да заплати на М. Ц. С., ЕГН: [ЕГН] разноси от 5 евро за държавна такса и 25 евро – за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.